

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

bruge sin Stemmeseddel, saaledes at disse Styrelser efterhaanden fik en anden Sammensætning — og det holder vi fast ved. Jeg ved selvfølgelig, at det ingen Interesse har for det ærede Medlem, for det ærede Medlems Parti har jo her tilkendegivet, at en saadan Metode agter det ikke at anvende; det bekender sig til Vold som Løsningen. Men jeg tror nu ikke, man naar til at reformere ved den Metode.

Det ærede Medlem fremsatte den Paa-stand, at det Parti, som jeg tilhører, argumenterede saaledes, at alle uorganiserede Arbejdere paa Forhaand betragtes som arbejdsuvillige. Det var et Skræmmebilede, som det ærede Medlem skulde bruge for at tilkendegive, at han ikke havde faaet Tid til at læse det paagældende Afsnit — ellers vilde han ikke have gjort det. Der er ikke Tale om noget saadant; den Fattighjælp, der bliver tilbage i Lovforslaget her, kommer, som jeg sagde i Gaar, kun til at gælde asociale Individier, og det paa den Maade, at man gennem hensigtsmæssige Foranstaltninger søger saa vidt muligt at gøre ogsaa dem til nyttige Samfundsborgere. Hvis det ærede Medlem mener heri at kunne faa et Grundlag for Agitation, saa bør det ærede Medlem se sig lidt bedre for — ellers kommer han galt af Sted.

Krag: Den højtærede Socialminister gjorde i sit Indlæg nu for et Øjeblik siden nogle Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Gaar fremsatte. Den højtærede Minister var ikke helt fornøjet med disse Udtalelser, og i en paaskønnelsesværdig mild Form gjorde den højtærede Minister opmærksom derpaa.

Nu er det klart, at naar man skal forhandle sig til Rette om et saa omfattende Lovkompleks som det, der her er Tale om, maa begge Parter under Forhandlingerne om de talrige Uoverensstemmelser, der kan være dem imellem, bøje sig imod hinanden. Det kan altid være Genstand for et Skøn, hvem der har maattet bøje sig længst, og hvem der har opnaaet de største Resultater.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var nu ved denne Lejlighed af den Opfattelse, at Venstre fuldkommen havde bøjet sig for den højtærede Socialminister. Ja, det ærede Medlem havde nu for at bjerge sig fra det Forhandlingsgrundlag, hvorpaa han har staaet i denne Sag igennem Aar, over til den absolutte Negativitet, Brug for denne Betragtning. Men jeg kender det ærede Medlem saa godt, at jeg ved, at hvis

han havde gennemført Ændringsforslagene og gennemlæst Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet ved anden Behandling, med det modsatte Formaal, saa vilde han med lige saa stor Lethed som den, hvormed han nu tilkendte Socialdemokratiet Sejren, have kunnet finde denne paa den anden Side, hos os og hos det konservative Folkeparti, som vi jo i sin Tid ved dette Lovfor- slags Modtagelse stod sammen med.

Men naar man skal naa en Overens- komst som den, der nu heldigvis er opnaaet i denne Sag, er det jo en Temperamentssag, om man vil hæfte sig i stærkest Grad ved det, man har opnaaet, og mindre ved de Ofre, man har bragt, eller man navnlig vil hæfte sig ved disse sidste og mindre ved de første. Det er, som sagt, en Temperaments- sag, og jeg skal erkende, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som desværre ikke kan være til Stede i Dag, i Gaar stærkere, end jeg maaske vilde have gjort det, hvis jeg havde staaet som Ordfører, fremhævede, hvad han kunde have ønsket at opnaa, men ikke fuldt ud havde kunnet opnaa.

Jeg skal ikke uddybe dette videre, men blot bemærke, at det er min Opfattelse, at selv om der endnu, naar denne Lovgivning forlader det høje Folketing, er Bestemmelser deri, som jeg kunde ønske anderledes, og selv om der er principielle Uoverensstem- melser tilbage i denne Sag Regeringen og Venstre imellem, anser jeg dog Lovforslaget, saaledes som det nu kommer til at se ud, for at betegne et væsentligt Fremskridt indenfor den sociale Forvaltning her i Landet i Sam- menligning med den hidtil gældende Ord- ning. Og det gør jeg først og fremmest, fordi man ved denne Reform naar til, at den bevilgende Myndighed paa alle Omraader ogsaa kommer til at bære Ansvaret ved For- valtningen, ved Anvendelsen af Midlerne. Ved den hidtil gældende Ordning har der netop her været en Hovedulempe, som vi altsaa nu gennem Reformen kommer bort fra.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sagde, at man under de Forhandlinger, som havde været ført siden Lovforslagets Frem- sættelse, ikke havde naaet noget synderligt, der var ikke kommet ret meget ud af dem. Det har det ærede Medlem ganske Ret i; og jeg maa erkende, hvad jeg ogsaa gaar ud fra, at det ærede Medlem vil gøre, at saadan just stærkt enragerede Medarbejdere i denne Sag var under de første Maaneders Forhand- lingen hverken det ærede Medlem eller jeg; det kan maaske siges. — Det ærede Medlem nikker, han giver mig Ret. Det er jo ogsaa muligt, at det ærede Medlem undertiden un- der Udvalgs møderne har savnet mig, jeg